

Onderstaand zijn opgenomen mijn opmerkingen over het “Concept wetsvoorstel Wet waardeoverdracht klein pensioen”.

Te weinig aandacht voor de oorzaak van het probleem

Uit het onderzoek van het CBS onder een zevental pensioenfondsen blijkt dat er 100.000 aanspraken van minder dan een euro in de boeken staan en 650.000 aanspraken van minder dan 10 euro. Ik ben er stellig van overtuigd dat vrijwel al deze aanspraken voortvloeien uit pensioenopbouw van onze jeugd die - om een centje bij te verdienen - een bijbaantje heeft gehad.

Laat ik als voorbeeld twee van mijn eigen dochters noemen.

De ene dochter heeft in het verleden een korte tijd in een verzorgingstehuis gewerkt en daar koffie geschonken voor de bewoners. Van het weinige geld dat zij daar verdiende, ging ook nog eens de eigen bijdrage voor de pensioenopbouw af (op basis van de doorsneepremie!!!). Gevolg: zij heeft nu een premievrije aanspraak van € 4 bij PFZW staan.

De andere dochter is student en heeft enige tijd in de horeca gewerkt: ook daar hetzelfde liedje een klein salaris waar ook nog eens een (forse) pensioenpremie vanaf moet.

Iedereen die dit leest (inclusief de wetgever), zal het met mij eens zijn: daar zit onze jeugd niet op te wachten. Het gaat om een bijbaantje waarmee wat geld verdiend wordt om wat extra's te kunnen doen. Ze zitten (op die leeftijd) echt niet te wachten om een paar euro pensioen op te bouwen die later toegevoegd wordt aan het pensioen dat zij met een echte baan opbouwen.

En onze jeugd zit helemaal niet te wachten om eerst pensioenpremie (doorsneepremie!!) te betalen om vervolgens de contante waarde van dat opgebouwde pensioen in de zakken van de verzekeraar of het pensioenfonds te zien verdwijnen. Wellicht stelt een contante waarde van € 10 voor een pensioenfonds en/of verzekeraar weinig voor. Onze jeugd moet er minimaal een uur, maar waarschijnlijk zelfs twee uur hard voor werken.

In de memorie van toelichting wordt in de tweede alinea onder punt III wel een mogelijke oplossing genoemd: wachttijd en drempelperiode, maar wordt ook geconstateerd dat daar in de praktijk nauwelijks tot geen gebruik van wordt gemaakt.

Mijn voorstel

- Primair:
Ingeval sprake is van een vakantiebaan/bijbaan: de betreffende jeugd de mogelijkheid bieden om af te zien tot deelname aan de pensioenregeling
- Subsidiair:
De verplichting opleggen dat in elke pensioenregeling een wachttijd of drempelperiode gehanteerd wordt.
- Meer subsidiair:
De verplichting opleggen dat de pensioenopbouw pas start vanaf 21 jaar.

Kosten van waardeoverdrachten

In de Memorie van Toelichting staat in de tweede alinea onder punt III dat de kosten bij een handmatige waardeoverdracht variëren van € 40 tot ruim € 100 per waardeoverdracht.

Uit de praktijk weet ik dat de kosten aanzienlijk hoger liggen. Verzekeraars brengen een bedrag tussen ruim € 100 en € 200 in rekening voor een uitgaande of inkomende waardeoverdracht. De totale kosten liggen dus top ruim € 200 tot € 400.

Bij volledige automatisering zullen de kosten straks wel lager liggen, maar € 20 voor het hele proces lijkt mij aan de lage kant.

Mijn voorstel

- Nog eens kritisch kijken naar de hoogte van de kosten van een waardeoverdracht en op basis daarvan beoordelen of het minimale afkoopbedrag nog opgetrokken moet worden.
- De uitvoeringskosten worden direct (ingeval sprake is van een verzekerde regeling) of indirect (ingeval sprake is van een pensioenfonds) bij de oude en/of nieuwe werkgever in rekening gebracht.

Om te voorkomen dat de uitvoeringskosten afwijken van hetgeen nu uit overleg met diverse partijen boven water is gekomen, stel ik voor om de hoogte hiervan wettelijk vast te leggen.

In het huidige voorstel zou dat dus € 20 mogen zijn.

Bovenstaande staat nog los van de bijbetalingsproblematiek. Daar heb ik ook zo mijn ideeën over om dat op te lossen, maar aangezien dat in het kader van dit wetsvoorstel niet van belang is., houd ik dat nog even voor mij.

Keuze in wetsvoorstel

Het wetsvoorstel richt zich op zogenaamde nieuwe kleine aanspraken. Artikel 220b voorziet er echter in dat ook heel kleine oude aanspraken kunnen vervallen. In de Memorie van Toelichting wordt deze verruiming enigszins beperkt doordat dit recht alleen bestaat als dit in het kader van een evenwichtige belangenafweging gewenst is.

Mijn opmerkingen

- Uitgaande van een aanspraak van € 2, is vanuit kosten oogpunt altijd sprake van een evenwichtige belangenafweging, en zullen deze aanspraken dus per definitie vervallen.
- Wat ik mij wel afvraag wat verzekeraars met de vrijvallende gelden gaan doen (zowel nieuwe als oude aanspraken)? Bij pensioenfondsen is het duidelijk: vrijval leidt tot een (hele minieme) stijging van de dekkingsgraad. Valt het bij de verzekeraars in de winst, en gaat dat dan naar de aandeelhouders?
- Er vanuit gaande dat de contante waarde van deze aanspraken vanuit bedrijfseconomisch oogpunt bezien niet aan de rechtmatige eigenaren teruggegeven kan worden, stel ik voor om deze ten goede te laten komen aan een "goed doel" voor onze jeugd. Dit geld is naar mijn stellige overtuiging namelijk ook voor het grootste deel door de jongeren opgebracht.